

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: L. D.

zastoupený: JUDr. Petrem Šlaufem, JP Legal s.r.o., advokátem se sídlem
Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
IČO: 70890366, sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 11. 4. 2024 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2024, č. j. PK-
DSH/2638/24

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

- 1. Rozhodnutím Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy, č.j. MeRo/556/OD/24 ze dne 12. 1. 2023 (správně 12. 1. 2024) byl žalobce výrokem I. uznán vinným z přestupku dle

§ 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Výrokem II. mu byly uloženy správní tresty: pokuta ve výši 39 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 20 měsíců. Výrokem III. byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč a výrokem IV. bylo řízení o přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona pro porušení ust. § 6 odst. 8 téhož zákona vedenému proti žalobci zastaveno s odkazem na ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

2. Toto rozhodnutí bylo žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 2. 2024 č.j. PK-DSH/2638/24 na základě odvolání žalobce změněno tak, že v odstavci týkajícím se příslušnosti správního orgánu k projednání věci začínajícím slovy „Správní orgán Městského úřadu Rokycany, odbor dopravy, jako správní orgán příslušný“ a končící slovy : „(dále jen obviněný“ a rozhodl takto :“ se z textu daného odstavce vypouští legislativní zkratka zákona č. 361/2000 Sb. ve znění :“zákon o silničním provozu)“. Ve výroku I. uvedeného rozhodnutí byl změněn text ve znění: „I. Obviněný je vinen, že se úmyslně dopustil přestupku § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb.“ a následující text ve znění: “tím, že dne 18. 8. 2023...” doplňuje slovní spojení ve znění: “ o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném do 31.12.2023 (dále jen zákon o silničním provozu)“. Ve zbytku zůstal výrok beze změn. Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů bylo ve zbytku uvedené rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 12. 1. 2024 potvrzeno. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., jehož se úmyslně dopustil tím, že dne 18. 8. 2023 kolem 22.55 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. VW Tiguan, RZ X. po pozemní komunikaci v obci Ejpovice, ul. V Rákosí u č.p. 232, ve směru jízdy od kempu k vlakovému nádraží, kde se na výzvu policisty podrobil orientačnímu testu na jinou návykovou látku s pozitivním výsledkem na cannabis a následně se na výzvu policisty odmítl podrobit lékařskému vyšetření s odběrem krve a moče, čímž porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu.

II. Žaloba

3. Žalobce se domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že odvolací orgán nepostupoval v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu, když neúplně a nesprávně přezkoumal soulad rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, jež vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Žalovaný nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a nezjistil i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobce, vzal zjištěný skutkový stav správního orgánu I. stupně za základ rozhodnutí, jež je v rozporu s provedeným dokazováním správního orgánu I. stupně i podklady pro vydání rozhodnutí, dospěl k nesprávnému a neúplnému zjištění skutkového stavu a vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí. Řádně neodůvodnil své rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný nepostupoval v souladu s § 2 a § 3 správního řádu, když nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, neuplatnil svoji pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena, a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný řádně neodůvodnil své rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu a učinil je dle žalobce zcela nepřezkoumatelným, vadným a vnitřně rozporným.
4. Správní orgán postupoval dle žalobce v rozporu se souvisejícími právními předpisy,

nestandardním způsobem postupoval při výslechu svědka prap. Jiřiny Rzymanové, nedodržoval lhůty stanovené správním řádem a neprováděl důkazy, jež byly navrhovány žalobcem, lze proto mít zato, že je ve věci podjatý.

5. Žalobce sdělil výhrady k okolnostem předcházejícím výslechu svědkyně prap. J. R. při ústním jednání dne 4. 12. 2023.
6. Žalobce dále namítl, že v rámci správního řízení nebyly dodržovány lhůty dle správního řádu, když předvolání k jednání nařízenému na 4. 12. 2023 bylo jeho právnímu zástupci doručeno dne 28. 11. 2023, v důsledku čehož nebyla dodržena lhůta minimálně pěti dnů pro přípravu k jednání. I přes žádost žalobce nebylo jeho žádosti o nařízení nového jednání vyhověno a jednání proběhlo v poslední den uvedené lhůty.
7. Žalobce navrhoval provést za účelem odstranění rozporů mezi vyjádřením žalobce ze dne 10. 11. 2023 a výpovědí svědkyně prap. R. výslech svědkyně nstržm. K. P., jež byla přítomna policejní kontrole jako druhá policistka, avšak tento důkaz proveden nebyl, aniž by byl důvod tohoto postupu odůvodněn. Správní orgány se tak nevypořádaly se všemi důkazy, jež byly žalobcem navrženy.
8. Žalobce dále namítal, že nebyl přítomen provádění testu na přítomnost omamných látek v jeho těle. Dle svědkyně prap. R. tento test policisté spolu s doklady řidiče či úředním záznamem ofotí, následně jej ekologicky ve speciálním odpadu zlikvidují, přičemž test má být prováděn za přítomnosti obviněného. Test však byl proveden v policejním voze bez přítomnosti žalobce, který proto neví, jak s ním bylo nakládáno, přičemž policistkou s ním bylo manipulováno bez rukavic, ve spise se nenacházela fotografie provedeného testu prokazujícího, že žalobce byl pozitivní na omamné látky. Ze strany policejního orgánu tak nebyl předložen jediný důkaz prokazující, že žalobce omamné látky požil.
9. Žalobce uvedl, že nemůže souhlasit ani s uloženým trestem. Žalovaný uvádí, že trest ukládal spíše při horní hranici sazby s odůvodněním, že „v neprospěch obviněného bylo přihlédnuto k míře zavinění, která byla u odmítnutí podrobit se lékařskému vyšetření posouzena jako úmysl nepřímý, neboť žalobce o výzvě věděl a byl srozuměn o tom, že odmítnutím podrobit se vyšetření poruší zájem chráněný zákonem.“ Skutečnost, že se žalobce nepodrobil lékařskému vyšetření na přítomnost omamných látek v těle však nelze brát jako přitěžující okolnost v rámci rozhodování o výši trestu, neboť tato skutečnost je samou skutkovou podstatou daného přestupku. Pokud správní orgán bere tuto skutkovou podstatu daného přestupku jako přitěžující okolnost, je absurdní.
10. Nesprávným úředním rozhodnutím byl žalobce zkrácen na svých právech, k čemuž žalovaný vůbec nepřihlédl a je proto zřejmé, že žalobce byl postupem správního orgánu zkrácen přímo i v důsledku porušení svých práv způsobem, jenž měl za následek nezákonné rozhodnutí. Navrhl proto, aby bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2024 č.j. PK-DSH/2638/24, ze dne 20. 2. 2024 č.j. PK-DSH/1879/24 a rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy ze dne 12. 1. 2023 č.j. MeRo/556/OD/24 a rozhodnutí ze dne 27. 12. 2023 č.j. MeRo/26197/23.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 7. 2024 žalovaný uvedl, že v žalobě jsou zopakovány povětšinou argumenty, s nimiž se žalovaný vypořádal ve svých rozhodnutích o odvolání, na tyto proto odkazuje a na přijatých závěrech plně setrvává.

12. K námitce žalobce týkající se rozporu mezi skutkovým stavem, jež vzaly správní orgány za prokázaný, a provedeným dokazováním, v důsledku něhož, dle žalobce, dospěl žalovaný k neúplnému a nesprávnému zjištění skutkového stavu a vydal nepřezkoumatelné rozhodnutí, žalovaný uvedl, že v případě přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí č.j. PK-DSH/2638/24 nemohl postupovat dle § 89 odst. 2 správního řádu, ale postupoval dle § 98/1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tedy přezkum meritorního rozhodnutí správního orgánu I. stupně o vině žalobce provedl v plném rozsahu. Vzhledem k tomu, že jde o širší rozsah přezkoumání než dle předchozího zmíněného ustanovení správního řádu, jeví se námitka žalobce ohledně nedostatečného rozsahu přezkumu jako zcela nedoléhající. Žalovaný se domnívá, že rozsah jím provedeného přezkumu byl zcela adekvátní a přijaté závěry ohledně zákonnosti a věcné správného odvoláním napadeného rozhodnutí byly přijaty v souladu se zákonem, skutkový stav byl zjištěn spolehlivě v duchu zásady materiální pravdy již správním orgánem I. stupně, žádná další skutková zjištění v odvolacím řízení nenastala, správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu. Nebyly zjištěny žádné vady řízení předcházejícího vydání meritorního rozhodnutí. Žalovaný nemůže souhlasit s tím, že by správním orgánem I. stupně zjištěný skutkový stav byl v rozporu s provedeným dokazováním a podklady pro vydání rozhodnutí. Meritorní rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo shledáno zákonným, věcně správným a žalovaný na něm trvá. Důvodem, pro něž bylo meritorní rozhodnutí správního orgánu I. stupně v odvolacím řízení měněno, byla pouze skutečnost, že bylo zapotřebí správné stanovení legislativní zkratky zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích s ohledem na skutečnost, že v řízení bylo vycházeno z tohoto zákona účinného do 31. 12. 2023 (tedy v době spáchání přestupku), avšak legislativní zkratku správní orgán I. stupně ne zcela vhodně stanovil u příslušnosti správního orgánu I. stupně k projednání věci, kde byl využit též zákon ve znění pozdějších předpisů, tedy po dni 1. 1. 2024. Tento nedostatek, jímž však nemohl být žalobce krácen na svých právech, byl postupem žalovaného odstraněn změnou meritorního rozhodnutí v rámci odvolacího řízení, přičemž provedená změna plně odpovídala odůvodnění užitě hmotněprávní úpravy v meritorním rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
13. Žalovaný uvedl, že trvá na jím přijatých závěrech týkajících se usnesení o nepodjatosti oprávněné úřední osoby Městského úřadu Rokycany (ze dne 20. 2. 2024 č.j. PK-DSH/1879/24) a jejím nevyločením z projednání a rozhodování. Spáchání přestupku bylo žalobci správním orgánem I. stupně prokázáno mimo důvodnou pochybnost a řízení o přestupku bylo proti odvolateli vedeno oprávněnou úřední osobou, jež nebyla ve věci podjata.
14. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tím, že by jím vydané rozhodnutí mělo být zrušeno z důvodu, že je vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné, naopak má zato, že se v něm zabýval podrobně všemi námitkami žalobce a tyto srozumitelně a logicky vypořádal, přijaté závěry jsou v souladu se spisovou dokumentací, tedy nedošlo k porušení ust. § 68 odst. 3 tvrzenému žalobcem, stejně tak má zato, že postupoval v souladu s ust. § 2 a § 3 správního řádu.
15. Co se týká žalobních námitek žalobce, s těmito se vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na něž v podrobnostech odkázal. V posuzovaném případě nebylo rozhodováno o žádosti žalobce a ke stanovení lhůty k odstranění jejích vad tak nebyl žádný důvod, stejně jako k přerušení řízení.
16. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

17. O věci samé bylo rozhodnuto při jednání s ohledem na stanovisko žalobce.
18. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

19. Žaloba je nedůvodná.
20. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2024, č.j. PK-DSH/1879/24, jímž bylo rozhodnuto o nepodjatosti Mgr. Bc. M. K., oprávněné osoby odboru dopravy Městského úřadu Rokycany a jeho nevykloučení z projednávání a rozhodování věci přestupkového řízení žalobce, byla usnesením ze dne 7. 6. 2024 vyloučena k samostatnému projednání a následně usnesením č.j. 33 A 23/2024-36 ze dne 14. 6. 2024 odmítnuta jako nepřípustná dle § 68 písm. e) s.ř.s..
21. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti: Žalobce jel dne 18. 8. 2023 sám osobním vozidlem tov. zn. Volkswagen Tiguan RZ : X. obcí Ejpovice ve směru od kempu Diana směrem k vlakovému nádraží, kde byl předepsaným způsobem zastaven, při silniční kontrole se na výzvu podrobil orientačnímu testu na přítomnost alkoholu v dechu s negativním výsledkem a testu na návykové látky s pozitivním výsledkem na cannabis a následně se po zákonné výzvě odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči v Rokycanské nemocnici a.s.. Další jízda byla proto žalobci zakázána, bylo mu zadrženo řidičské oprávnění, neboť ho nepředložil. Po poučení dle § 61 z.č. 273/2008 Sb. žalobce uvedl, že příležitostně užívá cannabis, následně však uvedl, že jej neužívá a dále se k věci odmítl vyjádřit. Uvedl, že lékařskému vyšetření se odmítl podrobit, neboť s ním má špatné zkušenosti. Celkově spolupracoval, řídil se pokyny hlídky a jeho jednání bylo kvalifikováno jako přestupek proti BESIP dle § 125c odst. 1 písm. d), § 125c odst. 1 písm. b), § 125c odst. 1 písm. k) z.č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů. Porušení § 5 odst. 1 písm. g), § 5 odst. 2 písm. b), § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona bylo zaevidováno a o celé věci byl vyrozuměn OD IOS Plzeň. Z evidenční karty řidiče – žalobce, bylo zjištěno, že má 4 záznamy v přestupcích, přičemž v roce 2021 byl potrestán za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky. Dne 18. 9. 2023 byl Městským úřadem Rokycany vydán příkaz sp. zn. MeRo/21500/OD/23 Krá, jímž byl žalobce uznán vinným úmyslným spácháním projednávaného přestupku a byla mu uložena podle § 35 písm. b), § 46 a § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 40 000 Kč, podle § 35 písm. c), § 47 a § 41 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 20 měsíců ode dne nabytí právní moci příkazu. Žalobce proti němu podal odpor a následně byla vydána výše uvedená rozhodnutí.
22. Žalobce dne 10. 11. 2023 písemně doplnil svá skutková tvrzení a navrhl doplnění důkazů. Uvedl, že s přestupky, jež mu jsou kladeny za vinu, nesouhlasí. Zopakoval důvody, pro něž má pochybnosti, zda s jeho testem na přítomnost návykových látek nebylo nepřiměřeně

manipulováno. Z tohoto důvodu dle něj proto nemůže provedené testování být relevantním důkazem k prokázání obvinění, jež jsou mu kladena za vinu. Uvedl, že užívá látky HHC a CBD, jež jsou volně prodejné. Popírá, že by uvedl, že příležitostně užívá jen cannabis. Uvedl, že s ohledem na to, že policejní orgán při provádění silniční kontroly nepostupoval řádně, nelze jeho závěry vyvozené předmětnou silniční kontrolou akceptovat. Zopakoval své výhrady vůči tomu, že nebyla zachována lhůta pro přípravu k ústnímu jednání i vůči přítomnosti svědkyně prap. J. R. v kanceláři, v níž mělo proběhnout ústní jednání před jeho příchodem.

23. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu *„Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.“*
24. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) nebo g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“*
25. První skupina žalobcových námitek se týkala okolností výsledku svědkyně prap. J. R., nedodržení lhůty pro přípravu k ústnímu jednání a neprovedení jím navrhovaného důkazu – výsledku svědkyně nstržm. K. P., jež byla rovněž přítomna policejní kontrole jako druhá policistka, za účelem odstranění rozporů mezi vyjádřením žalobce ze dne 10. 11. 2023 a výpovědí svědkyně R.
26. Co se týká okolností předcházejících zahájení ústního jednání dne 4. 12. 2024 v souvislosti s přítomností svědkyně prap. J. R. v jednací místnosti již cca 1 až 2 minuty před příchodem právního zástupce žalobce, a vlivu této skutečnosti na posouzení věrohodnosti a použitelnosti výpovědi svědkyně, s tímto se vypořádal ve svém rozhodnutí správní orgán I. stupně i žalovaný. Soud konstatuje, že lze porozumět subjektivnímu negativnímu vnímání této skutečnosti žalobcem, neboť takový postup není v souladu s řádným postupem správního orgánu, avšak zároveň se soud ztotožňuje se s hodnocením a odůvodněním závěrů správních orgánů, proč tato skutečnost neměla vliv na zákonnost procesního postupu a na toto v plném rozsahu odkazuje. Soud vycházel z popisu uvedené situace a velice krátké doby, která uplynula mezi příchodem uvedené svědkyně a právního zástupce žalobce. Zároveň nebylo zjištěno a žalobcem ani tvrzeno, že by úřední osoba provádějící výslech, Mgr. Bc. M. K., měla jakýkoli osobní vztah k žalobci, svědkyni či k projednávané věci. Svědkyně při svém výsledku uvedla skutečnosti, jež korespondovaly s údaji uvedenými v oznámení o přestupku žalobce sepsanému při projednávání přestupku. Soudu za těchto okolností není zřejmé, z jakého důvodu a jakým způsobem by měla být svědkyně před provedením výsledku ovlivňována, přičemž ani žalobce k tomuto nic konkrétního neuvedl. Tuto námitku proto soud neshledal důvodnou.
27. Žalobní námitkou týkající se nedodržení lhůty pro přípravu k jednání se žalovaný zabýval již v napadeném rozhodnutí. Konstatoval, že se s argumentací správního orgánu I. stupně ohledně počítání lhůty pro přípravu k jednání neztotožňuje a dává v té souvislosti za pravdu právnímu zástupci žalobce. Zároveň konstatoval, že tato vada nutně nemusí mít za následek nezákonnost takového postupu a odkázal na konstantní judikaturu, přičemž dostatečně konkrétně odůvodnil okolnostmi této věci, z jakých důvodů má za to, že tak tomu bylo i v posuzované věci. Na podrobné odůvodnění tohoto závěru soud proto odkazuje, neboť se s přijatými závěry ztotožňuje, přičemž je třeba zohlednit i to, že se dne 4. 12. 2023 jednalo o

již opakovaně nařízené ústní jednání, přičemž první následně nerealizované jednání ve věci bylo nařízeno již na 24. 10. 2023, tudíž žalobce i jeho právní zástupce měli dostatek času na přípravu k jednání. Uvedeným, byť nesprávným postupem, nedošlo k porušení procesních práv žalobce.

28. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dále konstatoval opomenutí správního orgánu I. stupně vypořádat se v rozhodnutí s neprovedením důkazního návrhu žalobce na výslech svědkyně P. Konstatoval však, že se ztotožňuje s procesním postupem prvostupňového orgánu, který nepovažoval za potřebné tento důkaz provádět, neboť provádění uvedeného důkazu by bylo zcela nadbytečné s ohledem na spolehlivé zjištění skutkového stavu již provedenými důkazy a vedlo by proto jen k protahování věci. S tímto závěrem správních orgánů se soud rovněž ztotožňuje a námitku žalobce proto neshledává důvodnou.
29. Je třeba zdůraznit, že pro hodnocení následků všech výše uvedených pochybení je podstatné, zda se jedná v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. o vady řízení, jež představují podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soud dospěl ve shodě se správními orgány k závěru, že tyto skutečnosti neměly s ohledem na svůj charakter a intenzitu vliv na zákonnost rozhodnutí.
30. Druhá skupina žalobních námitek se týkala podjatosti Mgr. Bc. M. K., úřední osoby vyřizující přestupek žalobce. O této námitce bylo rozhodnuto usnesením MÚ Rokycany ze dne 27. 12. 2023 č.j. MeRo/21500/OD/23, který se zabýval důvody jejího vznesení a odůvodněním přijatého závěru, že uvedená osoba není z projednávání a rozhodování věci žalobce vyloučena. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se soud zabývá námitkou proti rozhodnutí správního orgánu o nepodjatosti úředníka pouze v případě, že tato námitka může mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu, přičemž přezkoumá pouze správnost postupu a odůvodnění správního orgánu, přičemž samostatný přezkum takového rozhodnutí soudem je vyloučen. Soud se s důvody uvedené v rozhodnutí o vznesené námitce podjatosti ztotožňuje, a proto ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou, neboť z popisu a hodnocení výše procesního postupu provázeného výše uvedenými pochybeními uvedené úřední osoby je zřejmé, že tyto nejen, že neměly vliv na zákonnost procesního postupu, ale především nebyly vedeny osobními důvody této úřední osoby, ani jejím osobním vztahem k žalobci či projednávané věci.
31. Třetí skupina žalobních námitek vytykala žalovanému postup policistek při provedení testu na přítomnost omamných látek v jeho nepřítomnosti, v důsledku něhož žalobce usuzuje, že nebyl předložen jediný důkaz prokazující mu požití omamných látek. Žalobce měl možnost již v oznámení přestupku ze dne 18. 8. 2023 vznést své výhrady k postupu policistek při provedené kontrole včetně způsobu provedení testu na návykové látky, avšak neučinil tak. Zároveň je třeba zopakovat, že žalobce se po zákonné výzvě poté, co byl proveden orientační test na návykové látky s pozitivním výsledkem na cannabis, odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve a moči v Rokycanské nemocnici, a.s., a to za situace, kdy jak tvrdí, měl důvodné pochybnosti o způsobu, jakým byl zasahujícími policistkami proveden, neboť jeho provedení nebyl přítomen. Je zřejmé, že měl-li by žalobce důvodné pochybnosti o správnosti provedení testu a zároveň si byl jistý, že žádné omamné látky neužil, pak by naopak uvedené vyšetření přivítal, a nebránil by se mu, neboť toto by prokázalo nesprávnost výsledku testu provedeného zasahujícími policistkami. Nelze zároveň pominout ani výpověď svědkyně prap. J. R., jež uvedla, že žalobce při provádění kontroly sám uvedl, že příležitostně užívá marihuanu. Tyto skutečnosti ve svém souhrnu představují důvod, proč soud neshledal ani tuto žalobní námitku důvodnou.

32. Žalobce projevil nesouhlas s trestem uloženým mu za přestupkové jednání s odůvodněním, že správní orgán při ukládání trestu vycházel z přitěžující okolnosti spočívající v tom, že se žalobce nepodrobil lékařskému vyšetření na přítomnost omamných látek v těle, přičemž toto nelze brát jako přitěžující okolnost v rámci rozhodování o výši trestu, neboť tato skutečnost je samou skutkovou podstatou daného přestupku.
33. Obecně lze s argumentací žalobce souhlasit, avšak s ohledem na odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že odůvodnění výše uloženého trestu je založeno na jiné argumentaci, a to žalobcově předchozím protiprávním jednáním spáchaným v souvislosti s účastí v provozu na pozemních komunikacích. Přestupku souvisejícího s ovlivněním návykovou látkou se žalobce dopustil opakovaně, a je proto zjevné, že si z předchozího postihu nevzal náležité poučení. Právě tato skutečnost měla významný vliv na druh a výši uloženého trestu, což však žalobce ve své argumentaci zcela pomíjí.
34. Poslední skupina žalobních námitek vytýkala žalovanému vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, aniž by však žalobce konkrétně odůvodnil, v čem konkrétně vnitřní rozpornost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje. V té souvislosti se soud omezuje jen na konstatování, že se s tímto hodnocením napadeného rozhodnutí neztotožňuje, naopak má za to, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a skutkový stav věci, z něhož správní orgány vycházely, shledal soud za dostatečně a objektivně zjištěný a prokázaný. Také postup správních orgánů soud shledal, za situace, kdy rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně tvoří jeden celek, v souladu se zákonem, když výše uvedená pochybení správního orgánu I. stupně byla v námitkovém řízení konstatována a byl řádně posouzen jejich vliv na zákonnost úředního postupu a následně vydaného rozhodnutí. Samotné závěry učiněné žalovaným v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí považuje soud za dostatečně a přezkoumatelně odůvodněné, kdy argumentace žalovaného podává jasný, ucelený a logický argumentační přehled toho, proč rozhodl způsobem uvedeným v napadeném rozhodnutí. Na základě všeho výše uvedeného shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl (**výrok I.**).

VI.

Náklady řízení

35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 12. 2. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně